

Slöjan

Slöjan (hijab) är ett plagg, som ofta, men inte alltid täcker ansiktet. En synonym kan vara huvudduk eller sjal. På senare tid har termen kommit att användas för att beskriva den huvudduk som bärs av muslimska kvinnor, främst för att de muslimska kvinnornas huvuddukar ofta påminner om nunnors och äldre tiders europeiska slöjor och dok.

För att förstå den islamiska innebörden av slöjan vänder man sig till Koranen och profetens föredöme (*sunnah*) och man tar del av kommentarerna kring dessa och de lärdes förståelse av dem.

Verser om slöjan i Koranen

I Koranen står det att läsa:

Säg till de troende männen att de bör sänka blicken och lägga band på sin sinnlighet; det leder till större renhet i deras liv. Gud är underrättad om vad de gör.

Och säg till de troende kvinnorna att de bör sänka blicken och lägga band på sin sinnlighet och inte visa mer av sina behag än vad som anständigtvis kan var synligt; låt dem därför fästa slöjan (khimar) så att den täcker barmen... ^[1]Koranen an-Nūr 24:30-31

Det är denna vers, nummer 31 i Koranens 24:e kapitel, som ligger till grund för bärandet av slöjan. När man diskuterar denna vers mer ingående lyfter man fram substantivet *khimar* som i versen ovan översatts som "slöja". Muhammed Knut Bernström diskuterar detta i en fotnot till versen i sin tolkning av Koranen:

Substantivet *khimar* (plur. *khumur*) betecknar slöjan som de arabiska kvinnorna före och efter islams inträde i historien hade för vana att fästa över håret. Enligt flertalet klassiska kommentatorer bars denna slöja mer eller mindre som prydnad, löst hängande ned på ryggen och eftersom kvinnodräkten enligt det då rådande modet omfattade ett framtill djupt uringat liv, lämnades bysten delvis bar. Kvinnorna uppmanas här därför att dölja den med hjälp av en *khimar*.^[2]Bernström 1998:511

En av de klassiska kommentatorerna som Bernström hänvisar till är Ibn Kathir (d. 1373) som förklarar att ordet *khimar* betecknar någonting som täcker och som används för att täcka huvudet. Att fästa slöjan innebär att dra den runt sig och knyta den säkert. Detta skall göras, menar han, över hals och bröstkorg så att ingenting kan ses av dem. Ibn Kathir citerar även profetens hustru 'Ā'ishah som sade:

Må Guds nåd vara över kvinnorna hos de tidiga emigranterna. Då Gud uppenbarade versen: 'låt dem därför fästa slöjan så att den täcker barmen' rev de sina livstycken och klädde sig i dem.^[3]Fath al-Bâri, cit. Ibn Kathir 2000:69-70a

En annan plats i Koran där kvinnans klädsel nämns är i kapitlet *an-Nūr* (24), vers 60. Denna talar om att det inte är klandervärt att äldre kvinnor – som inte längre hoppas på giftermål – lättar på sin klädsel. I kapitlet *al-Ahzab* riktas uppmaningen till profetens hustrur och döttrar och till de troende kvinnorna i allmänhet:

Profet! Säg till dina hustrur och dina döttrar – och till [alla] troende kvinnor – att de [utanför hemmet] noga sveper om sig sina ytterplagg (*jilbab*); på så sätt blir de lättare igenkända [som anständiga kvinnor] och undgår att bli ofredade. Gud är ständigt förlåtande, barmhärtig.^[4]Koranen, al-Ahzab, 33:59

Bakgrunden till detta påbud om att svepa om sig sina ytterplagg förklaras med att vissa människor hade börjat antasta troende kvinnor då de gick ut. Förövarnas försvar var oftast att de misstagit kvinnorna för slavinnor eller prostituerade. Ibn Kathir diskuterar versen och förklarar att *jilbab*, det ord som ovan översatts som ytterplagg, är ett plagg som bärs över *khimar*. Han menar att uppmaningen till kvinnorna att svepa om sig sina ytterplagg är för att de till utseendet skulle skilja sig från de ickemuslimska kvinnorna så att de skulle lämnas i fred. Det skulle synas att de var fria kvinnor och inte slavinnor eller ickemuslimska kvinnor. ^[5]Ibn Kathir 2000:45b

Abdullah Yusuf Ali (d. 1953) diskuterar verserna ovan i sin engelska översättning av Koranen. Regeln om anständighet gäller män såväl som kvinnor. En mans blickar åt en kvinna (eller till och med åt en annan man) är ett brott mot ett förfinat uppförande. Ordet *zinat*, som hos Bernström översatts med "behag" eller som hos Ali översätts "*Beauty and ornaments*" menar Ali avser både naturlig skönhet och artificiella ornament. Båda dessa omfattas av versen men, menar han, det är den förra kategorin i första hand som åsyftas. Kvinnan ombeds att dölja sin figur men bland annat följande grupper av människor är undantagna från detta:

1. hennes make
2. hennes nära släktingar
3. män som är fria från sexuella begär och som ofta besöker husen
4. bebisar och små barn innan de hunnit få någon uppfattning om det sexuella

Ali avslutar sin diskussion om anständighet i klädseln med att förklara att medan läsarna görs uppmärksamma på alla dessa detaljer för renhet och goda former av privatliv påminns de också klart och tydligt om att det huvudsakliga målet är deras andliga välgång. Deras korta jordeliv är på prov och de måste låta sina individuella, husliga och sociala liv bidra till deras "helighet" så att de kan nå den verkliga framgången och lyckan vilka är målen för all andlig strävan. ^[6]Ali 1410:1012-1013

Den sista versen som skall tas upp här berör inte direkt kvinnans klädsel, men är ändå viktig då den använder ordet *hidjab* som ofta används för att beteckna bland annat slöjan.

Troende! Gå inte in i profetens hus annat än om ni inbjudits...
När ni behöver vända er till [profetens hustrur] för att be om

något, tala då till dem från andra sidan av ett förhänge (*Hijab*); detta är bästa sättet för er och för dem att bevara hjärtats renhet...^[7]Koranen, al-Ahzab 33:53

Ordet *hidjab* betecknar något som döljer, avskärmar eller skyddar den ene från den andre och kan allt efter sammanhanget översättas med "skrank", "skiljevägg", "förhänge", "slöja" m.m. i dessa ords konkreta såväl som abstrakta innebörder.^[8]Bernström 1998:617

Betecknande för termens praktiska användning i samband med den muslimska kvinnans klädsel är att den används på flera sätt. *Hijab* kan exempelvis förstås som slöja eller som islamiska kläder i allmänhet utan att det specificeras vad som skall täckas eller synas. *Hijab* kan också beteckna en lång överrock buren tillsammans med slöjan. Skillnaderna i begreppets innebörd kan bland annat bero på regionala eller kulturella olikheter i terminologi.^[9]Roald 2001:262-263 Ordet används för flera kvinnliga islamiska klädesplagg och även för kvinnans kläder till sin helhet i en islamisk kontext. Således har man i den engelska översättningen av teologen Ibn Kathirs kommentar av Koranen valt att lägga överskriften: "*The Command of Hijab*"^[10]Ibn Kathîr 2000:45b till stycket där Koranen 33:59 (se ovan) diskuteras.

Det är också på det viset ordet *hidjab* används i diskussionen nedan.

När man skall bära slöja

Man kan inte anses vara ansvarig innan man nått puberteten. Innan puberteten är varken pojkar eller flickor ansvariga, då profeten – över honom vare frid – sade:

Pennan är lyft från tre: från barnet innan det nått puberteten, från den som sover tills denne vaknar och från den som förlorat förståndet till denne tillfrisknat.^[11]Abu Dawud

Utifrån detta måste en flicka täcka sig, bära *hijab*, då hon når puberteten. Hon är då också, precis som pojkarna, förpliktigad att utföra alla de religiösa plikterna där bland andra de dagliga bönerna, fastan under månaden ramadan och vällfärden ingår. Men föräldrarna eller förmyndarna måste också redan innan dess uppfostra och vänja barnet vid att utföra de religiösa plikterna, så att de får växa upp med en levande

religiositet i hemmet för att det inte skall bli för svårt för dem att hålla fast vid religionen när de nått puberteten. ^[12]Q&A #20475

Villkor för en korrekt klädsel

'*Awrah* är den teologiska termen för de områden av kroppen som skall täckas på män och kvinnor och som de inte får visa. Kvinnans '*awrah* är, inför hennes nära släktingar vilka hon inte får lov till att gifta sig med och muslimska kvinnor, området mellan naveln och knäna. I de shafi'itiska och hanbalitiska skolorna menar man dock att kvinnan inför de nära släktingar hon inte kan gifta sig med måste täcka hela kroppen utom huvud och armar.

De fyra skolorna är överens om hur kvinnan skall täcka sig i närvaro av främlingar, dvs. de män hon får gifta sig med och menar, med utgångspunkt från koranversen 24:31 som diskuterats ovan att det är obligatoriskt för henne att täcka hela kroppen förutom ansiktet och händerna (upp till och med handlederna). ^[13]Bakhtiar 1996:70; 71

Det finns ett antal villkor som bör uppfyllas för att klädseln skall anses vara korrekt. Dessa är bland andra:

1. Den skall täcka hela kroppen, som beskrivits ovan.
2. Den bör inte vara en utsmyckning i sig. Klädseln skall med andra ord inte dra oönskad uppmärksamhet till sig, vilket ju är en av bibetydelserna i versen 24:31.
3. Kläderna skall inte vara transparenta.
4. De bör vara löst sittande och inte smita åt så att de visar kroppens former eller vara parfymerade.
5. De bör inte likna männens kläder eller de icketroendes kläder.

^[14]Nâsir ud-Dîn al-Albâni, *Hidjâb al-mar'ah al-muslimah*, sid 64 ff, Cit Q&A #6991

Dessa regler kommer huvudsakligen ur tanken att kläderna inte skall vara orsak till frestelser. Heltäckande kläder som varken är onödigt utsmyckade eller genomskinliga och som inte parfymrats eller sitter åtsmitande drar inte till sig oönskad uppmärksamhet.

Myten att slöjan (hijab) inte är ett krav

Den som aktivt följer mediedebatten kring den islamiska slöjan har utan tvivel stött på påståenden om att slöjan saknar stöd i Koranen. Till

exempel skriver Sydsvenskans ledarskribent att det "*i motsats till vad fundamentalisterna hävdar, varken i Koranen eller i hadith (rättstexterna) finns något som entydigt tvingar muslimska kvinnor att bära slöja*".

I DN debatt 4/1 2004 görs bland annat följande påstående:

Hos samtliga [korantolkningar, förf anm.] överensstämmer de "sure" (kapitel) i Koranen vilka tar upp kvinnans roll: kapitel 33, 34 och 24. Där står inget annat än att kvinnan ska skyla sina smycken, eventuellt behag, och inte stoltsera med dem och att hon ska sänka blicken. Däremot står ingenting om inpackningen av hela kvinnan i slöja. Ordet slöja, *hijab*, konstaterar bland annat. Bassam Tibi, syrisk muslim, professor i Göttingen och världens främste expert på islamism, finns inte i Koranen.

I dessa två citat påstås följande saker om slöjan: Det finns ingenting i Koranen och "rättstexterna" som entydigt påbjuder bärandet av slöja; tolkningen om "slöja" är omstridd, dvs det råder ingen samstämmighet kring den tolkningen. Ordet slöja, *hijab*, finns inte ens i Koranen. Men, låt oss först syna myten lite närmare...

Den generella islamiska diskussionen om slöjan kretsar kring vad som menas med det koraniska påbudet om att täcka sig; skall man täcka bara håret eller skall man täcka även ansiktet och så vidare. Debatten har ändrat karaktär då en del muslimska feminister tagit plats i diskussionerna. Bland dessa märks bland annat den egyptiske läkaren och författaren Nawwal el-Sadawi ^[15]Nawal El Sadawi (arabiska: نوال السعداوي, Nawal as-Sa'dawi) född 27 oktober 1931 i Kafr Tahla, är en egyptisk författare, läkare och politisk aktivist. Som läkare hade hon en hög ... Continue reading och den marockanska sociologen Fatima Mernissi ^[16]Fatima Mernissi, född 1940 i Fes, är en marockansk sociolog, historiker och feminist. vilka argumenterar mot bruket av slöja. El-Sadawi menar bland annat att slöjan skulle vara ett påbud enkom för profeten hustrur, medan Mernissi i *Women and Islam: An Historical and Theological Enquiry*, utgiven 1987, menar att det inte finns något stöd i Koranen för att slöjan skulle vara påbjuden i islam. ^[17]Roald Roald 2001:256

Ett problem med Mernissis argumentering är att hon endast diskuterar termen *hidjab*, som egentligen betyder "ett förhänge" och som av många lärde anses rikta sig till profetens hustrur. Hon bortser – medvetet eller omedvetet – från det faktum att i den teologiska diskussionen är den

centrala versen den i vilken termen *khimar* används som förknippas med påbudet om slöja. ^[18]Roald/Ouis 2003:193

Det är utifrån denna begränsade grund som Mernissi argumenterar för sin uppfattning om att slöjan inte är påbjuden i Koranen. Genom att bortse från den vers som är avgörande i den teologiska diskussionen kan hon göra sin uppfattning gällande.

Detta tankegods går också igen i en av de mer uppmärksammade – och från muslimskt håll, i synnerhet i Danmark, kritiserade – böckerna om "islam" under 1990-talet. *Familjeliv och levnadsmönster bland mellanösterns muslimer* är skriven av den köpenhamnske politikern Naser Khader ^[19]Naser Khader (arabiska: ناصر خاضر), född 1 juli 1963 i Damaskus, är en dansk-syrisk skribent, föredragshållare, politiker (Konservative Folkeparti, tidigare Radikale Venstre och Liberal ... Continue reading. I denna bok inleder han sin diskussion om "Slöjan, huvudduken och helskäppet" med att slå fast:

Koranen sysselsätter sig egentligen inte med slöjan, 'hijab'.
Hijab betyder bokstavligen att dölja ... ^[20]Khader 1998:35

Utifrån koranens verser 24:30-31 argumenterar han att Koranen bara påbjuder kvinnorna att de klär sig anständigt och inte visar upp sig för andra än sin man. Han citerar också vers 31 och menar att versen enbart talar om för män och kvinnor att de skall anlägga en anständig klädsel. Men han avslutar sitt citat av versen precis innan den kommer till frasen "...låt dem därför fästa slöjan (*khimar*) så att den täcker barmen..." och därmed undgår även han att ta upp den avgörande termen *khimar*.

Det som är gemensamt för dessa argumentationer mot slöjan är två saker. Det första är att man konsekvent undviker att diskutera de relevanta passagerna och termerna i Koranen. En sekundär poäng i tillägg till detta kan vara att då de gör detta erkänner de också indirekt att slöjan verkligen är påbjuden i Koranen. Och att deras argumentering faller om man verkligen tog upp dessa. Annars skulle man inte behöva bortse från dem.

Det andra är att man konsekvent använder fel term. Man talar om *hijab* och menar att denna term inte finns i Koranen. Man menar också antingen att termen betecknar slöjan – vilket möjliggör poängen att slöjan inte påbjuds i Koranen – eller att termen betecknar något annat än slöjan vilket

ger poängen att muslimerna på något sätt missuppfattat det religiösa påbudet om *hijab*.

Termen *hijab* har redan diskuterats ovan i det andra stycket då de relevanta passagerna i Koranen presenterades. Ordet förekommer alltså i Koranen, inte bara en gång utan hela sju gånger ^[21]al-Lahhâm 2002:437.

Påståendet om att åsikten om slöjans påbudande i Koranen skulle vara produkten av en omstridd tolkning är heller inte förankrat i verkligheten. Ser man den feministiska debatten i de muslimska länderna som en tolkningsstrid är det heller inte nog för att göra detta påstående då dessa inte alls diskuterar de relevanta passagerna i Koranen.

Att tolkningen skulle vara "islamistisk" eller "fundamentalistisk" är även den grundlös, i synnerhet då dessa termer används i debatten för att smutskasta själva bärandet av slöja och därför inte kan tas som en seriös invändning mot tolkningen av koranverserna. Det handlar heller inte om "tolkning" i ordets allmänna bemärkelse. Vi har i det andra stycket ovan sett vad som verkligen står i Koranen. Att göra gällande att slöjan är påbjuden i Koranen är lika lite fundamentalism eller islamism som det är islamism att göra gällande till exempel att telefonkatalogens sista namn börjar på bostaven "Ö" då båda dessa saker klart och tydligt står i respektive bok för var och en att se. Att påstå motsatsen däremot är antingen en ren lögn, eller en utsaga om att man inte läst på sitt ämne.

Mannens ansvar

I diskussionen ovan läggs mycket betoning på kvinnans klädsel och att hon skall täcka sin kropp bland annat för att inte dra till sig oönskad uppmärksamhet. En naturlig och självklar fråga som uppstår är om det bara är kvinnornas ansvar att inte dra till sig mäns uppmärksamhet.

I Koranen kan vi läsa följande:

Säg till de troende männen att de bör sänka blicken och lägga band på sin sinnlighet; det leder till större renlighet i deras liv. Gud är underrättad om vad de gör. ^[22]Koranen, an-Nûr 24:30

Denna vers riktar sig till män, eller troende män som genom sin gudstro känner sig manade att lyda detta bud. Koranexegeten Ibn Kathir diskuterar versen. Han menar att den är ett bud från Gud till Sina troende

tjänare att sänka sina blickar från att betrakta sådant som förbjudits för dem. De bör titta endast på det som är tillåtet för dem att se. Faller någons blick oavsiktligt på något förbjudet bör han snabbt titta bort. Följeslagaren Abu Umamah berättade att han hörde profeten Muhammed – över honom vare frid – säga:

Garanterar mig sex saker, och jag skall garantera er paradiset: då någon av er talar, då skall han inte ljuga; om han anförtros någonting skall han inte svika det förtroendet; om han avger ett löfte skall han inte bryta det; sänk era blickar; håll tillbaks era händer och skydda era privata [kropps-] delar. ^[23]at-Tabarani m fl.

Då betraktande provocerar hjärtat till sådant som är ont påbjuder Gud de troende att skydda sina privata delar precis som Han påbjöd dem att skydda sina blickar vilket kan leda till det. Därför sade Han: *"Säg till de troende männen att de bör sänka blicken och lägga band på sin sinnlighet"*. Ibland kan *"lägga band på sin sinnlighet"* innebära att man håller sig borta från att begå otukt (*zina*) och ibland innebär det att inte titta på vissa saker. ^[24]Kathir 2000a:64-65

Ovanstående resonemang visar att det är bådas ansvar att sänka blicken och att visa varandra tillbörlig respekt. Betraktar en muslimsk man en kvinna eller gör närmandet mot henne är det ett brott mot Koranens påbud och han har struntat i profetens – över honom vare frid – råd. Kvinnans eventuella slöja är inte något villkor för att han skall följa buden som diskuterats ovan, han skall följa dessa även om det är en obeslöjad "västerländsk" kvinna eller beslöjad "österländsk" kvinna.

Mannens klädsel

En annan lika naturlig fråga som den om huruvida det enbart är upp till kvinnorna att klä sig korrekt är den om det finns några bestämmelser för hur mannen skall klä sig.

Precis som det finns bestämmelser för hur kvinnans klädsel bör vara för att vara korrekt finns det också bestämmelser för mannens klädsel. Dessa omfattar bland annat att de skall vara tillåtna (*hala*) vilket till exempel innebär att de inte skall vara gjorda av siden eller innehålla guld då dessa två material är förbehållna kvinnor. De skall heller inte vara tunna eller genomskinliga så de visar något av de kroppsdelar mannen inte kan visa

(*awra*). De bör inte likna de icketroendes kläder och det är rekommenderat (*mustahabb*) att bära vita kläder. Utöver detta är det också förbjudet att bära kläder som sticker ut på ett sådant sätt att de drar uppmärksamhet till sig och att bäraren blir omtalad och känd för det.

^[25]Q&A #36891

Röster om slöjan (hijab) i islam

Läs gärna följande mer personliga skildringar om vad några muslimska kvinnor har att säga om deras val att bära slöja.

Sara: Varför jag bär slöja

Att jag bär slöja beror på flera anledningar:

För det första för att det är ett påbud från Allah (Allah vill det bästa för mig) och jag vill visa min respekt inför honom.

För det andra visar jag att jag respekterar mig själv och på så vis även visar respekt för andra människor.

För det tredje vill jag det.

För det fjärde av hygieniska skäl (det är inte trevligt att hitta hårstrån där de inte ska vara)

För det femte att inte visa håret (som är en prydnad) för andra män.

När det gäller män så gillar jag dem. Jag gillar att få komplimanger men med sjalens hjälp blir det lättare att lägga band på sig själv.

För det sjätte är det ganska skönt att ha sjal för då slipper man fixa till håret jämt.

För det åttonde får jag lätt ont i öronen av vinden och då är det skönt med sjal.

För det nionde det är en kvinnlig symbol (som slipsen är för mannen) Jag känner mej mer kvinnlig

Jag har tänkt mycket på att man som muslim inte ska dra till sig andras blickar fast i vår svenska kultur har ju sjalen motsatt effekt. Det är en balanskonst att passa in i det här samhället. Men med rätt attityd, våga visa en lite tuffare sida och att vi inte alls är förtryckta ökar förståelsen och kunskapen om muslimska kvinnor.

En sjal kan även spegla humöret, ekonomi, väder, årstid etc..

Med sjal känner jag mej annorlunda, ibland stolt och överlägsen, ibland konstig och underlägsen.

Jag jobbar på ett sjukhem och då brukar jag knyta sjalen bak i nacken. Jag har fått kommentarer om min sjal de flesta nyfikna och positiva. Som den gamla damen som sa efter att ha studerat mej under hela eftermiddagen och då jag hjälpte henne i säng på kvällen så frågade hon lite försiktigt - Är inte ditt hår torrt snart?

Jenny: Jag ångrar inte min sjal

Jag är en kvinna i slutet av 20-årsåldern och jag har burit slöja i ca. 4 år. Jag började att bära sjal ca. 4 månader efter att jag konverterade till islam och jag kan säga att det var en stor social press som fick mig att göra det så pass snart efter konverteringen. Jag upplevde att det fanns en stor utbredd uppfattning om hur en bra muslimsk kvinna böra vara och sjalen var den stora indikatorn på om man var en bra kvinna och det var svårt att stå emot det trycket.

Många tankar susade runt och man såg sitt liv, sitt förflutna i ett nytt och kritiskt perspektiv och jag vet att många kan känna skam inför sitt förflutna. I ett så omtumlande skede är det bäst att ha tid att verkligen känna efter innan man agerar. Man gör val och man försvarar dem febrilt för att den sociala pressen är stor och för att man inte vill ses som en dålig religiös person.

Nu när jag tänker tillbaka ångrar jag inte att jag satte på sjal men jag önskar att jag hade tillåtits mer tid för att riktigt känslomässigt kunna förankra beslutet innan jag utförde det. Det är ett beslut som påverkar en i varje situation.

Att gå i det offentliga rummet med en sjal är ett stort ställningstagande. Man måste veta varför man gör det och ha frid i hjärtat. Jag tycker nog att det vore det sista man gör som kvinnlig konvertit. När man har förstått religionens huvudsakliga innehåll och tagit det till sig först då är man nog redo för att manifesteras sitt livsval genom att bära sjal. Ty det är det omgivningen ser först. Innan de vet något annat så vet de att man är muslim och de funderingar och ifrågasättande man möter borde man kunna svara på med förvisningen om att man har gjort rätt val och av rätt orsaker.

Jag hade många farhågor inför att bära sjal. De handlade om hur jag skulle

bli bemött av andra och om hur min familj och släkt skulle reagera. Min far tog det lite lättare än jag hade trott och min övriga släkt reagerade som jag hade befarat. De kunde kanske acceptera valet av religion men sjalen var svårare att förstå.

Jag upplever det som att det bildar ett avstånd gentemot de som inte delar ens tro. Det är ett synligt markerande om att man inte delar samma livssyn.

Men jag tror nog att de flesta kan se personen bakom men att det tar längre tid och en del kanske inte ens försöker eftersom de känner att skillnaden mellan dem och mig är för stor.

Ibland kan jag tyvärr känna att sjalen skapar ett avstånd som inte behöver vara där. Det kan vara situationer då man skulle kunna mötas men misstron blir för stor och förhindrar därmed ett möte som skulle kunna bli givande. Man kan mötas som människor i många sammanhang utan att behöva dela livssyn.

Jag har valt att försöka att hålla mig till vad islam förordar angående klädseln men att göra det med en lite mildare variant som lättare passar in. Jag tycker inte att man måste markera att man är muslim i varje situation. Vi är människor som har valt att leva på ett speciellt sätt och därmed betecknas vi muslimer.

Det förtar inte de mänskliga känslorna som förenar oss.

Det som är bra och sunt är något som de flesta kan se och uppskatta.

Det jag har skrivit som är gott är Guds förtjänst men eftersom jag är människa har jag säkerligen felat och det är mitt ansvar.

Rabia: Vad jag tycker om min sjal

Jag kan från första början säga en sak: Att ha sjal har jag själv valt. Ingen har tvingat mig eller gett mig den iden att ha på mig den. Jag har själv kommit fram till att ha på mig den. Det kan jag bevisa genom att säga att mina äldre systrar inte har på sig den. Jag är den yngsta i familjen av flickorna och jag är den enda som har på mig sjal (Mamma har också). Jag tycker att sjal har blivit något störande för andra människor som inte är muslimer och just för de så tycker jag att de inte borde vara det, de borde va van vid denna tillfälle eftersom Sverige är ett land som länge har haft invandrare.

Såsom jag inte bryr mig om vad andra har för religioner eller vad de har

på sig, vill jag också ha den friheten av att inte bli störd för det jag vill ha på mig även om det är något tro eller ej.

Sen finns det de som ser sjalen som någon omodernt klädnad vilket jag inte håller med om alls. De får inte glömma att den som har på sig den inte kommer att ändras av att ha den på sig eller inte, den personen kommer att vara densamma. Ja man kan säga att de som inte har den kanske är friare eller att de som har är instängda men vi får inte glömma vilka länder vi kommer från där (beroende på familjen) man följer sina traditioner och kulturer.

I islam finns det inget brott, eller något ont, så när man sätter ut saker som smutskastar islam tycker jag är den lägsta nivå man kan sänka sig till. Människorna vill inte inse att många saker som händer med invandrare kommer från traditioner och inte från religionen.

Sist men inte minst vill jag påpeka att när jag har sjal känner jag mig mer trygg både religiöst och i samhället. Jag gillar att ha på mig den och den gör faktiskt så att jag har respekt inom samhället. Ett exempel vore att killar inte skulle vilja "hålla" på med mig på ett dåligt sätt, så jag behöver inte ens tänka på att jag ska synda eller må dåligt för det som kan hända.

Annica: Folk visar mig mer respekt

Jag är en 19-årig svensk tjej som nyligen konverterade till Islam. Jag tog på mig slöjan så gott som omedelbart efter det. Eftersom jag konverterade samtidigt som jag flyttade och började på universitetet vet jag inte hur mina vänner och min familj reagerar på det eftersom jag inte träffat dem efter det!

Jag hade sett många kvinnor med slöja innan jag själv valde att bära den, i början var jag mycket osäker på hur folk skulle komma att bemöta mig i fortsättningen. Jag tänkte att livet skulle bli svårare och jobbigare, men efter att nu ha använt slöjan i ett antal veckor och kommit till rätta med det är jag väldigt glad att jag gjorde mitt val. Första dagen jag bar min slöja var jag väldigt rädd. Rädd är kanske inte rätta ordet men sårbar, visste inte hur jag skulle bemöta folk och så. Men det var en väldigt bra dag för mig faktiskt. Jag lärde känna mig själv på ett annat sätt, har aldrig träffat så mycket trevliga och snälla människor alla var väldigt artiga och hjälpsamma, det var alltså den dagen som jag flyttade hemifrån och till en ny stad också! Efter någon dag träffade jag andra slags människor, dem som tittar konstigt och pratar bakom ryggen, ytterligare några dagar senare möter jag dem som går direkt fram till mig och uttrycker sitt oförstånd.

Visst tar jag illa upp när folk inte förstår mig men jag vet också att dem inte vill diskutera med en eftersom dem inte vet något om vad dem pratar om. Det har jag också lärt mig!

På det hela taget känner jag mig mer respekterad, känner mig inte alls som någon dum blondin längre. Folk i största allmänhet visar mig mer respekt. Jag känner mig mer respekterad.

Det finns en del människor som inte vill lära känna mig men det är sådana människor som jag inte heller vill lära känna, sedan finns det många som vill lära känna mig för den personen som jag är på insidan.

Jag har alltid varit en person som inte velat synas eller höras och slöjan gör att det inte går, jag måste stå på mig och visa min åsikt men det tycker jag är bra jag har lärt mig att inte följa alla andra och att lita mer på mig själv.

Nu har jag också en ursäkt att jag inte vill gå ut och festa, jag bryr mig inte på samma sätt vad folk tycker och tänker om mig jag gör det som känns bra för mig.

Det är en sak särskilt som jag tänkte på och det var när vi hade föredrag i klassen så brukade jag alltid vara jätte nervös, och generad. men det blir jag inte längre, för jag känner mig säker. Det känns som att med slöjan behöver jag inte visa upp mig lika mycket. När jag har den känner jag mig säker och trygg. Folk tänker inte på hur jag ser ut längre utan de lyssnar mer på vad jag har att säga och det känns så bra. Jag har gjort mig fri från mina rädslor...

Min slöja är som Zorros mantel – med den kan jag åstadkomma allt, utan den är jag precis som alla andra!

Källor:

Ali, Abdullah Yusuf, The Holy Qur-ân, English Translation of the Meanings and Commentary, King Fahd Holy Qur-ân Printing Complex. Al-Madinah al-Munawarah, 1410.

Bakhtiar, Laleh, Encyclopedia och Islamic Law A Compendium och the Major Schools, ABC International Group. Inc. Chicago 1996.

Bernström, Muhammed Knut, Koranens Budskap, Proprius Stockholm 1998

Doi, Abdur Rahmân, Sharî'ah: The Islamic Law, TaHa, London 1997

DN Debatt, Tvånget att bära slöja en myt, www 2004-01-14

[<https://www.dn.se/DNet/jsp/polopoly.jsp?d=572&a=219701&maNo=-1>]

Ghazâlî, Muhammed al-, A Thematic Commentary on the Qur'an, Islamic Book Trust, Koala Lumpur 2000.

Ibn Kathîr, Tafsir Ibn Kathir (abridged), vol 7, Darussalam, Riyadh 2000a

Tafsir Ibn Kathir (abridged), vol 8, Darussalam, Riyadh 2000b

Khader, Naser, Familjeliv och levnadsmönster bland mellanösterns muslimer, Wahlström & Widstrand, 1998

Al-Lahhâm, Muhammad Saïd, al-Ma'djmu al-mufahras li-l-fâzi l-qur'ân al-Karîm, Dâr al-ma'rifa, Beirut 2002

Munajjid, Sâlih al-, When should a girl observe hijab?, Q&A #20475, www 2004-01-14

[<https://63.175.194.25/index.php?ln=eng&ds=qa&lv=browse&QR=20475&dgn=4>]

Correct hijaab, Q&A #6991, www 2004-01-14 [<https://63.175.194.25/index.php?ln=eng&ds=qa&lv=browse&QR=6991&dgn=4>]

Men's dress code, Q&A #36891, www 2004-01-15 [<https://63.175.194.25/index.php?ln=eng&ds=qa&lv=browse&QR=36891&dgn=4>]

Ledare i Sydsvenskan 8/10 2003, Inga slöjor i skolan, [Re: Fwd: Var kan jag hitta ledare/debatt om slöjan och det offentliga rummet, Sydsvenskan sydsvenskan@sydsvenskan.se E-brev till Sydsvenskans läsarservice 11/12-2003.]

References

References

- ↑1 Koranen an-Nūr 24:30-31
- ↑2 Bernström 1998:511
- ↑3 Fath al-Bâri, cit. Ibn Kathir 2000:69-70a
- ↑4 Koranen, al-Ahzab, 33:59
- ↑5 Ibn Kathir 2000:45b
- ↑6 Ali 1410:1012-1013
- ↑7 Koranen, al-Ahzab 33:53
- ↑8 Bernström 1998:617
- ↑9 Roald 2001:262-263

- ↑10 Ibn Kathîr 2000:45b
- ↑11 Abu Dawud
- ↑12 Q&A #20475
- ↑13 Bakhtiar 1996:70; 71
- ↑14 Nâsir ud-Dîn al-Albâni, Hidjâb al-mar'ah al-muslimah, sid 64 ff, Cit Q&A #6991
 Nawal El Sadawi (arabiska: نوال السعداوي, Nawal as-Sa'dawi) född 27 oktober 1931 i Kafr Tahla, är en egyptisk författare, läkare och politisk aktivist. Som läkare hade hon en hög ställning i hälsodepartementet, men hennes aktiva arbete för kvinnans rättigheter ledde först till hennes avskedande 1976 och fängslande i september 1981. Hon frigavs senare under samma år efter mordet på Anwar Sadat.
- ↑16 Fatima Mernissi, född 1940 i Fes, är en marockansk sociolog, historiker och feminist.
- ↑17 Roald Roald 2001:256
- ↑18 Roald/Ouis 2003:193
 Naser Khader (arabiska: ناصر خاضر), född 1 juli 1963 i Damaskus, är en dansk-syrisk skribent, föredragshållare, politiker (Konservative Folkeparti, tidigare Radikale Venstre och Liberal Alliance) och tidigare partiledare för Liberal Alliance.
- ↑19 Han är son till Ahmed Abu Khader och Sada Abu Khader. Naser är sambo till juristen och författaren Bente Dalsbæk och har själv skrivit flera artiklar och böcker, bland annat Ære og Skam (1996), khader.dk (2000) og Nasers Brevkasse. Interview ved Elisabeth Svane (2001).
- ↑20 Khader 1998:35
- ↑21 al-Lahhâm 2002:437
- ↑22 Koranen, an-Nûr 24:30
- ↑23 at-Tabarani m fl.
- ↑24 Kathir 2000a:64-65
- ↑25 Q&A #36891